

Kalendarium kariery artystycznej Zdzisława Beksńskiego

Osoby nie zorientowane w twórczości Beksńskiego z zainteresowaniem na pewno odkryją, że był to fenomen artystyczny wszechstronny.

Rysował od dziecka i nigdy rysunku nie zarzucił, choć nadawał mu coraz to nowe formy.

Prawdziwą karierę artystyczną zaczął jednak od fotografii, często wykonując ze zdjęć złożone kompozycje. Do dziś jest uważany jako jeden z najwybitniejszych polskich fotografików.

Dość szybko, bo mniej więcej w 1959 roku, porzucił aparat fotograficzny uważając, że ten nie pozwala mu swobodnie się wypowiedzieć, bo ogranicza go narzędzie i skomplikowana procedura budowania swoich bardzo specyficznych zdjęć.

Jako młody człowiek, pod silnym wpływem Picassa i sztuki awangardowej, zaczął rzeźbić. Ale nie robił tego z kamienia, z marmuru czy z brązu, a z blachy, drutu i gipsu. Tworzył wtedy abstrakcyjne formy przestrzenne o dużych rozmiarach, oraz liczne reliefy z najróżniejszych materiałów, które znajdował na budowach gdzie, jako wykształcony architekt kierował pracami budowlanymi.

Szukając swojej drogi twórczej zaczął pisać. Powstało wtedy szereg abstrakcyjnych opowiadań inspirowanych literaturą francuskich pisarzy Alain Robbe-Grillet i Nathalie Sarraute, w modnej wtedy formie « antypowieści ».

Uznając że są nieudane, porzucił pisarstwo.

W tym samym mniej więcej okresie próbował tworzyć kompozycje dźwiękowe na kilku połączonych ze sobą magnetofonach. Tu dość

szybko odszedł od tej formy twórczości po której, niestety, nie pozostał już dziś żaden ślad.

Dopiero mając już po trzydziestce zdecydował się malować, choć jako architekt nie miał w tym kierunku wykształcenia. W przeciwieństwie do aparatu fotograficznego, a potem spawarki, która mu służyła do konstrukcji rzeźb z blachy i druta, pędzel i ołówek dawały mu nieograniczoną swobodę twórczą.

Zaczął malować z wyobraźni obrazy olejne, często bardzo kolorowe, o charakterze onirycznym od połowy lat 60 do około 1995 roku.

Publiczność nazwała ten okres jego malarstwa „okresem fantastycznym”. Po tej dacie, która zbiegła się z datą zerwania współpracy z paryskim kolekcjonerem, Piotrem Dmochowskim, Beksiński diametralnie odciął się od fantastyki uprawiając od tego czasu zarówno w malarstwie jak i w rysunku barwy stonowane, czasem monochromatyczne i stosując zupełnie różny od poprzedniego sposób kładzenia farby. W formie zbliżył się do abstrakcji i do silnej ekspresji jaką praktykował we wczesnej młodości.

Malował zawsze na płycie pilśniowej.

Swoje liczne próbki malarskie, głównie farbą akrylową spalił, uznając je za niegodne publikacji.

Raz tylko nadal tytuł swojej wystawie malarstwa : „Oczekiwanie”. Od tego czasu nigdy już nie nazywał ani obrazów ani wystaw, pozostawiając to wyobraźni każdego widza.

Wreszcie, pod koniec życia, przez ostatnie mniej więcej pięć lat, nadal malując i rysując w sposób klasyczny, zaczął tworzyć fotomontaże i grafiki z pomocą fotokopiarki i komputera.

W formie, zwłaszcza rysunków i malunków coraz bardziej zbliżał się do abstrakcji, której hołdował za młodu.

Prócz jedyne go portretu który sporządził zmarłej żonie pierwszego nabywcy swego obrazu nigdy portretów już nie malował.

Będąc od młodości po wiek dojrzały pod wpływem Picassa wszystkie twory swojej różnorodnej twórczości poddawał silnym zniekształceniom.

Nigdy nie malował z natury, a wyłącznie z wyobraźni. Ostatni tylko jego obraz jest czysto realistyczny i przedstawia kwadrat zardzewiałej, pociętej blachy.

Najważniejsze daty

1958. Pierwsza indywidualna wystawa fotografii artystycznej Beksińskiego w siedzibie Związku Polskich Artystów Fotografików w Poznaniu.

Polowa lat 60tych Pierwszy obraz olejny sprzedany Andrzejowi Banachowi, historykowi i krytykowi sztuki. Przy tej okazji, na prośbę nabywcy Beksiński namalował portret jego zmarłej żony. Nigdy potem portretów już nie malował.

1960. Będący w Polsce w związku z kongresem AICA, prezes tej instytucji, a jednocześnie dyrektor nowojorskiego Museum Guggenheime, zaproponował Artyście półroczne stypendium w USA. Beksiński nie przyjął zaproszenia.

1964. Pierwsza wystawa prac rzeźbiarskich i abstrakcyjnych rysunków Beksińskiego o charakterze awangardowym, zorganizowana przez Janusza Boguckiego, krytyka sztuki, w Łazienkach warszawskich, w Starej Pomarańczarni.

1966. Pierwsza indywidualna wystawa prac malarskich Beksińskiego w Muzeum Historycznym, w jego rodzinnym mieście, Sanoku. W tym mniej więcej czasie owo muzeum jako pierwsze rozpoczęło zakupywanie prace Beksińskiego od samego Artysty.

1972/73 Wystawa Beksińskiego pod tytułem „Oczekiwanie” (był to jedyny raz gdy Artysta nadał swoim pracom jakiś tytuł). Wystawa miała miejsce w Galerii Współczesnej „Ruch”, w Warszawie. Również i tym razem była ona zorganizowana przez krytyka sztuki, Janusza Boguckiego. Prawie wszystkie obrazy zostały sprzedane, a wystawa zapoczątkowała tzw. „okres fantastyczny” twórczości malarskiej Artysty. Beksiński osiągnął tu pierwszy sukces handlowy.

1977. Dar rzeźb, zdjęć i reliefów dokonany przez Beksińskiego na rzecz Muzeum Narodowego we Wrocławiu, w związku z przeprowadzka Artysty z Sanoka do Warszawy. Przyczyną był brak miejsca w bloku mieszkalnym w którym Beksiński wraz z rodziną zamieszkał na peryferiach Warszawy.

1975. Wygrana na konkursie ogłoszonym wśród polskich krytyków sztuki przez tygodnik « Polityka », w 30tą rocznicę Wyzwolenia, na najlepszego malarza współczesnego w Polsce. Do tej wygranej zdecydowanie przyczynił się krytyk sztuki Wojciech Skrodzki oddając na Beksińskiego dziewiętnaście z dwudziestu głosów którymi dysponował każdy z uczestników jury.

1978. Powstaje pierwszy, 13 minutowy, kolorowy film o Beksińskim i o jego obrazach, zatytułowany „Fotoplastykon”, w reżyserii Piotra Andrejewa, wyprodukowany przez Wytwornie Filmów Oświatowych.

1979. Beksiński rozpoczyna współpracę z galerią sióstr Bożeny i Alicji Wahl w Warszawie. Dzięki koneksjom tych osób powstaje

szereg reportaży telewizyjnych, co zapewnia Beksińskiemu rozpoznawalność wśród szerszej publiczności.

1981. Ilustrowany wywiad Beksińskiego udzielony krytykowi sztuki, Wojciechowi Skrockiemu, publikowany w numerze 15 pisma « Projekt ».

1983. Pierwsza, polska, barwna publikacja obrazów Beksińskiego w formie kalendarza ściennego wydane przez AGPOL dla firmy VARIMEX.

1984. Zawarcie przez Beksińskiego z P. Dmochowskim, paryskim adwokatem i pracownikiem naukowym umowy o wyłączność w zakupie i w sprzedaży jego prac za granicą.

1985. „Centre Pompidou” odmawia P. Dmochowskiemu wystawienia prac Beksińskiego.

1985. Pierwsza wystawa obrazów Beksińskiego w Paryżu, zorganizowana przez P. Dmochowskiego w wynajętej przez niego galerii « Valmay », przy ulicy Sekwany, w dzielnicy Akademii Sztuk Pięknych, licznych antykwariatów i galerii.

1986. Pierwsza zagraniczna, kilku stronicowa, ilustrowana publikacja poświęcona twórczości Beksińskiego, we francuskim wydaniu miesięcznika « Penthouse ». z tekstem francuskiego krytyka sztuki J.J. Levesque.

1986. Powstaje dwudziesto-trzy minutowy Film « Hommage à Beksiński » („W hołdzie Beksińskiemu”) w reżyserii Bogdana Dziworskiego, wyprodukowany przez A. i P. Dmochowskich.

Film jest prezentowany tego samego roku na Festiwalu filmowym w Cannes w ramach konkursu « Przyszłość filmu francuskiego » (« Avenir du cinéma français »). Beksiński odbiera film bardzo krytycznie.

1988. Pierwsze francuskie wydanie przez A. i P. Dmochowskich obszernego albumu « Beksiński », drukowanego w Południowej Korei, w wersji angielskiej i francuskiej. Beksiński przyjmuje album bez słowa komentarza.

Fakt że P. Dmochowski zwrócił się do Polańskiego i do Wajdy o przedstawienie Beksińskiego publiczności francuskiej w formie kilku słów zamieszczonych w przedmowie do albumu, a ci odmówili, jest przyjęty przez Beksińskiego jako niezręczność Dmochowskiego którego wini za upokorzenie, które go spotkała ze strony tych dwóch osób.

1989. Ukazuje się pierwszy polski album prac Beksińskiego, wydrukowany w Jugosławii, przez polskie wydawnictwo Arkady, pod tytułem « Beksiński ».

1989. A. i P. Dmochowscy wynajmują prymitywne pomieszczenie służące, za czasów Hal paryskich, za dojrzewalnie bananów przy ulicy Quincampoix i tworzą z niego marmurową galerię mającą na celu propagację sztuki Beksińskiego. Nadają jej nazwę « Galerie Dmochowski. Musée-Galerie de Beksiński ».

1989. Inauguracyjna wystawa obrazów Beksińskiego w Galerie Dmochowski.

1990. Drugie wydanie albumu angielsko-francuskiego „BEKSINSKI” autorstwa i wydawnictwa A. i P. Dmochowskich

1990. Na zamówienie A. i P. Dmochowskich powstaje kompozycja muzyczna francuskiego kompozytora, Armanda Amara, która od tego czasu stanowić będzie tło muzyczne licznych, organizowanych przez nich wystaw Beksieńskiego.

1990. Zakup od galerii państwa Dmochowskich 57 obrazów Beksieńskiego przez grupę Japońskich inwestorów.

1990. Otwarcie w Osace (Japonia) efemerycznego « Muzeum Sztuki Krajów Europy Wschodniej » z obrazami Beksieńskiego zakupionymi w galerii A. i P. Dmochowskich.

1991. Edycja we Francji angielsko-francuskiego albumu „Beksieński. Peintures et dessins 1987-1991” autorstwa i wydawnictwa A. i P. Dmochowskich. Stanowi on drugi tom poprzedniego albumu wydanego przez Państwa Dmochowskich pod tytułem „BEKSINSKI”.

1991 Edycja albumu „BEKSINSKI” francuskiego wydawnictwa Ramsay we współpracy z „Association pour la promotion de l’oeuvre de Beksinski” i z „Galerie Dmochowski. Musee-Galerie de Beksieński”

1994-95. Krąży przez rok po Polsce (Warszawa - Muzeum Archidiecezji, Łódź - Biuro Wystaw Artystycznych, Katowice - Biuro wystaw artystycznych, Gdańsk - Muzeum narodowe w Oliwie) zorganizowana przez A i P Dmochowskich wystawa 92 obrazów Beksieńskiego z ich kolekcji.

1994. 16 listopada, Beksiński zrywa umowę z Piotrem Dmochowskim. Upadek komunizmu w Polsce łączy się z upadkiem wartości dolara na czarnym rynku, który z wartości 600 złotych spada na 4 złote. Umówiona w 1984 roku sztywna cena tysiąca dolarów za każdy obraz zakupywany przez Państwa Dmochowskich staje się dla artysty niezadowalająca. Zgodnie z wiążącą ich umowa zrywając, Beksiński traci na rzecz Państwa Dmochowskiego 50 obrazów.

1995. Beksiński w wywiadach dawanych mediom informuje, że oddał P. Dmochowskiemu 50 obrazów „za darmo”. Ten, oburzony określeniem reaguje gwałtownymi listami do Artysty. W odpowiedzi Beksiński zrywa z nim również stosunki towarzyskie.

1995. W związku z zerwaniem umowy o współpracę i stosunków towarzyskich z Beksińskim, P. Dmochowski likwiduje „Galerie Dmochowski. Musee-Galerie de BEKSINSKI” ponieważ ta straciła swój sens, którym był propagacja sztuk Beksińskiego. Skarży się w listach do przyjaciół zew związku z rupturą przepadają mu wszystkie inwestycje włożone w jej budowę (bo nie udaje mu się jej odprzedać) i w jedenastoletnią promocje Artysty.

1997. Ukazuje się po japońsku trzy tomowy album „BEKSINSKI” wydany przez japońskie wydawnictwo Treville, we współpracy z państwem Dmochowskimi.

1999 P, Dmochowski publikuje po francusku, pod tytułem « Notes sur la situation générale. Historique d'un échec » książkę opisującą z goryczą jego próby popularyzacji sztuki Beksińskiego w Europie zachodniej i brak uznania swoich wysiłków ze strony Artysty. Autor sam tłumaczy ją na język polski nadając jej tytuł « Zmagania o Beksińskiego ». Beksiński, a szczególnie jego zona reagują negatywnie na tą publikację.

1999. Cztery lata po zerwaniu z nim stosunków i po śmierci swej małżonki Beksiński proponuje P. Dmochowskiemu „wypalenie fajki pokoju i skreślenie przeszłości”, co ten akceptuje. Od tej chwili, do końca życia Artysty panuje między nimi ożywiona korespondencja. Dmochowski od czasu do czasu kupuje dalsze obrazy od Beksińskiego, ale już bez żadnych zobowiązań z obu stron.

2001. Zdzisław Beksiński sporządza testament, stanowiący o przekazaniu – po swojej śmierci – wszystkich swoich dóbr i praw Muzeum Historycznemu w Sanoku.

2002. Duża wystawa zdjęć artystycznych Beksińskiego w warszawskiej „Zachęcie”, pod tytułem „Zdzisław Beksiński – fotografie 1953-1959. Kolekcja Muzeum Narodowego we Wrocławiu”.

2003 Umowa A. i P. Dmochowskich z Miejską Galerią Sztuki w Częstochowie o oddanie w wieloletni depozyt kilkudziesięciu obrazów i rysunków Beksińskiego z ich kolekcji.

2003. Powstanie w Internecie czterojęzycznego portalu pod nazwą « dmochowskigallery.net », zawierającego wirtualne muzeum prac Beksińskiego, w tym cyfrowy zapis trzech tomów korespondencji pomiędzy Artystą a P. Dmochowskim.

2005. Publikacja albumu « Zdzisław Beksiński tom I » autorstwa Wiesława Banacha, wydane przez Muzeum Historyczne w Sanoku.

2005. Pierwszy, trzy tomowy album prac Beksińskiego wydany przez japońskie wydawnictwo Trevile, we współpracy z A. i P. Dmochowskimi, z ich materiałów wyjściowych.

2005. (21 Lutego) Tragiczna śmierć Beksińskiego.

2005. Ukazanie się książki Liliany Śnieg-Czapiewskiej „BEX@ Korespondencja mailowa ze Zdzisławem Beksińskim”.

2006. Powstanie prywatnej « Fundacji Beksiński » stworzonej przez państwa Baryckich, w celu promocji sztuki Artysty.

2007. Album « Zdzisław Beksiński tom II - Prace z lat 1930-1955 » autorstwa Wojciecha Banacha, wydany przez Muzeum Historyczne w Sanoku.

2008 Album « Zdzisław Beksiński tom III - Prace z lat 1955-1965 » autorstwa Wojciecha Banacha, wydany przez Muzeum Historyczne w Sanoku.

2008 Dwa albumy : « Muzeum Zdzisława Beksińskiego – Malarstwo. Prace ze zbiorów Anny i Piotra Dmochowskich », oraz « Muzeum Zdzisława Beksińskiego – Rysunki. Prace ze zbiorów Anny i Piotra Dmochowskich », wydane przez Miejska Galerie Sztuki w Częstochowie.

2011. Dobudowa południowego skrzydła Muzeum Historycznego mieszczącego się na Zamku Królewskim w Sanoku.

2012. Przeniesienie kolekcji sanockiej prac Beksińskiego do południowego skrzydła Zamku Królewskiego i oficjalne otwarcie w nim « Galerii Zdzisława Beksińskiego », gromadzącej ponad 600 jego dzieł.

2014. Ukazanie się książki Magdaleny Grzebalkowskiej « Beksińscy portret podwójny », wydanej przez wydawnictwo Znak. Wielki sukces wydawniczy.

2014-2025. Tłumaczenie na angielski przez Andy Teszner około 70 video z wywiadami i rozmowami Beksińskiego oraz rozpowszechnienie ich na You Tube, poprzez kanał « Andy Teszner ».

2015. Zawarcie pomiędzy A. i P. Dmochowskimi a « Nowohuckim Centrum Kultury » umowy depozytu 50 obrazów, 100 zdjęć artystycznych (odbitek porobionych przez galerię Państwa Dmochowskiego z wypożyczonych przez Beksińskiego negatywów) i stu oryginalnych rysunków z ich kolekcji.

2015? (rok nie jest w książce określony). Ukazanie się książki „Zdzisław Beksiński. Opowiadania”, wydanej przez wydawnictwo BOSZ.

2016 Wydanie przez wydawnictwo Mawit Druk książki pod tytułem „Dzień po dniu kończącego się życia” zawierającej fragmenty dziennika prowadzonego przez Beksińskiego, z obszernym wstępem Wiesława Banacha.

2016. Film Jana Matuszyńskiego « Ostatnia rodzina ». Nagroda na Festiwalu filmowym w Locarno dla aktora, Andrzeja Seweryna za rolę Beksińskiego.

2016 Trzytomowy album prac Beksińskiego ze zbiorów A. i P. Dmochowskich, „Malarstwo”, „Rysunki”, „Fotografie”, wydany przez Nowohuckie Centrum Kultury.

2016. Pierwsze wydanie w Polsce, nakładem wydawnictwa Mawit Druk, książki « Zmagania o Beksińskiego » autorstwa P. Dmochowskiego,

2017. Publikacja na papierze (poprzednia, cyfrowa publikacja miała miejsce w internetowej „dmochowskigallery.net”), przez wydawnictwo Mawit Druk drugiego tomu korespondencji pomiędzy Beksińskim a P. Dmochowskim prowadzonej w latach 1999-2003.

2017. Publikacja na papierze (poprzednia, cyfrowa publikacja miała miejsce w internetowej „dmochowskigallery.net”), przez wydawnictwo Mawit Druk trzeciego tomu korespondencji pomiędzy Beksińskim a P. Dmochowskim, prowadzonej w latach 2004-2005.

2018. Ukazanie się książki „Detox. Zdzisław Beksiński – Norman Leto. Korespondencja / Rozmowa”, wydanej przez wydawnictwo Prószyński i Ska.

2021. Powrót do Polski, sprowadzonych przez anonimową osobę z Hong Kongu, zakupionych w 1990 roku przez grupę Japończyków od „Galerie Dmochowski. Musée-galerie de Beksiński” w Paryżu, 57

obrazów Beksińskiego. Następuje ich progresywna sprzedaż przez polski dom aukcyjny Agra Art.

2021. (7 października) Zakup, przez anonimowego nabywcę, na aukcji polskiego domu aukcyjnego DESA UNICUM, obrazu Beksińskiego za łączną sumę 1.92 miliona złotych (419 tysięcy euro). Jest to jak dotychczas (rok 2025) najwyższa cena uzyskana za obraz tego Artysty.

2021. Publikacja na papierze (poprzednia, cyfrowa publikacja miała miejsce w internetowej „dmochowskigallery.net”), przez wydawnictwo Mawit Druk, trzeciego tomu korespondencji „Beksiński-Dmochowski. Listy 2004-2005”.

2021. Wystawa, pod tytułem „in hic signo vinces” 25 obrazów Beksińskiego z kolekcji Państwa Dmochowskich w Muzeum Archidiecezji Warszawskiej. W tym samym roku zawarcie umowy ich wieloletniego depozytu w tym Muzeum.

2021. Wystawa w warszawskim Centrum « Koneser », 70 obrazów Beksińskiego zorganizowana przez Fundację Nova Ars Poloniae oraz Galerie internetową Beks.pl, we współpracy z Muzeum Historycznym w Sanoku.

2022. Powstanie « Fundacji Anny i Piotra Dmochowskich » w celu dalszej promocji sztuki Beksińskiego i stworzenia w przyszłości muzeum z ich kolekcji.

2023. Wystawa 70 prac Mistrza w Teatrze Szekspirowskim w Gdańsku zorganizowana przez Muzeum Sztuki Fantastycznej w Warszawie.

2024. Publikacja na papierze przez wydawnictwo Mawit Druk pierwszego tomu korespondencji wymienionej pomiędzy Beksińskim a P. Dmochowskim w latach 1983-1995. Poprzednia, cyfrowa publikacja korespondencji z tego okresu miała miejsce w wirtualnej „dmochowskigallery.net”.

2022. Pierwsza sprzedaż obrazu Beksińskiego przez dom aukcyjny Sotheby's na aukcji zatytułowanej « 20th Century Art : Different Perspective ».

2024. Stworzenie przez P. Dmochowskiego portalu internetowego pod tytułem « beksinskiarchiwum.net » zawierającego liczne, poklasyfikowane dokumenty dotyczące sztuki Beksińskiego i jej promocji.

2025. Zajęcie przez Beksińskiego 391 pozycji w światowym rankingu najlepiej sprzedających się malarzy (źródło : Artprice). W dniu śmierci Artysta sytuował się na 18609 tysięcznej pozycji.

2025. Wystawa oryginalnych zdjęć Beksińskiego z okresu młodości w Muzeum Narodowym we Wrocławiu, pod tytułem « Fenomenalny Zdzisław Beksiński ». Wystawie towarzyszy oryginalny katalog.

2025. Uzupełnienie strony internetowej P. Dmochowskiego „beksinskiarchiwum.net” o 115 dalszych obrazów z okresu „post

fantastycznego” oraz o całość kolekcji prac Beksińskiego znajdujące się w posiadaniu Muzeum Historycznego w Sanoku.

INNE WYDARZENIA WSPOLUCZESTNICZACE W ROZWOJU KARIERY ARTYSTYCZNEJ BEKSINSKIEGO

WYSTAWY

Przez szereg lat, w wielu różnych miastach miało miejsce wiele wystaw zorganizowanych przez Muzeum Historyczne w Sanoku, we współpracy z « Fundacja Beksiński » lub lokalnymi centrami kultury i muzeami.

Na przestrzeni lat 1985-1995, miało miejsce dwadzieścia indywidualnych wystaw obrazów i rysunków Beksińskiego we Francji, w Niemczech, w Belgii i w Polsce zorganizowanych przez A. i P. Dmochowskich.

2024 Wielomiesięczna, duża wystawa ponad 100 dzieł Beksińskiego, w tym 70 obrazów, w Pabianicach, zorganizowana przez kolekcjonera, A. Furmana.

Na zamówienie Państwa Dmochowskich, przez cały kwiecień 2024 roku wisiał w Warszawie, na narożnym budynku alei Jana Pawła II i ulicy Anielewicza wielopiętrowy baner reklamujący wystawę Beksińskiego w Muzeum Archidiecezji Warszawskiej, wystawę w Nowohuckim Centrum Kultury oraz stronę internetową „beksinskiarchiwum.net”.

PUBLIKACJE

W 1997 roku ukazał się album sporządzony przez niemieckie muzeum „Panorama” przy okazji wystawy 100 obrazów Beksińskiego z kolekcji A. i P. Dmochowskich.

W 1998 roku ukazał się album „The Fantastic Art of Beksiński” wydany przez amerykańską galerię Morpheus.

W 2020 i w 2021 roku Piotr Dmochowski opublikował dwie książki poświęcone jego udziałowi w promocji sztuki Beksińskiego w Polsce, pod tytułem „Zapiski z przedednia Apokalipsy” i „Strony wyjęte z dziennika kolekcjonera”.

W latach dwutysięcznych powstał w Internecie, na stronie „Syndrome Stendhal 10”, tekst i video stworzone przez Quintin Boeton, kryjącego się pod pseudonimem „Alt 136”. Jest to, napisany po francusku, naszym zdaniem najpiękniejszy tekst jaki dotychczas powstał o obrazach Beksińskiego.

Na przestrzeni lat ukazało się szereg albumów prac Beksińskiego opublikowanych przez polskie wydawnictwo BOSZ.

SPEKTAKLE

W 2022 roku, w katowickim „Spodku”, pod tytułem „Świat Mistrza Beksińskiego” miał miejsce, zorganizowany przez „Fundacje

Beksiński” spektakl muzyczno-wizualny, gromadzący ponad pięćdziesiąt tysięcy publiczność miłośników Artysty.

W latach 2023-2024, w największych halach widowiskowych w Polsce

(TURON Arena w Krakowie, Hala Globus w Lublinie, Hala Urania w Olsztynie, Netto Arena w Szczecinie, Hala Stulecia we Wrocławiu, Spodek w Katowicach, COS Torwar w Warszawie, Atlas Arena w Łodzi),

krążył, zorganizowany przez Live2Listen, COMA i VooDoo Art. spektakl, zatytułowany „Beksiński. Live”. W każdej miejscowości asystowała na nim wielotysięczna publiczność.

ROZNE

Sztuka Beksińskiego jest pośrednio rozpowszechniana na świecie poprzez sprzedaż produktów ubocznych (gry, monety, serigrafie, T-shirty, plakaty z wystaw, etc.) na aukcjach publicznych, czy przez różne strony internetowe takie jak Beks.pl, Allegro i inne.